

е погрѣшката, азъ трѣбва да направя още по-голѣми усилия. Тѣй говоря, за да бѣда положителенъ. Щомъ кака, че „погрѣшката е у васъ, азъ съмъ на отрицателната страна. Азъ не се отричамъ отъ злoto, нито отъ доброто. Доброто азъ направихъ, и злoto азъ направихъ, но азъ, който мога да направя туй зло, мога да направя и доброто. Сегашнитѣ хора, обаче, сѫ на другата страна. Щомъ дойде за доброто, казватъ: „Азъ направихъ това добро“. А щомъ дойде до погрѣшките, тамъ ги нѣма. Ще бѣдемъ доблестни да признаемъ своите погрѣшки прѣдъ себе си, да се разтѣрсимъ и да кажемъ: „Слушай, приятелю, ти още не си живѣлъ по закона на Любовъта. Сега, споредъ туй учение, нѣкои искатъ да знаятъ, дали живѣятъ по закона на Любовъта. Азъ ще ви дамъ единъ начинъ, и за млади, и за стари, да разберете, дали живѣете споредъ Любовъта Влѣзте въ единъ домъ веднѣжъ, дважъ, три пжти. Ако въ този домъ става подобрение, вашите влияния сѫ добри, любовъта ви дѣйствува. Но, ако слѣдъ като влѣзете въ този домъ произведете една малка дисхармония, нѣмате любовь. Мнозина иматъ особена тактика, особена психология. Тѣ, като влѣзатъ въ единъ домъ, гледатъ, дали мѫжъ или жената е по-съобразителна, искатъ нея или него да ги прѣдразположатъ. Гледатъ да задоволятъ единия отъ тѣхъ. Не, ти като влѣзешъ въ единъ домъ, ще бѣдешъ, и къмъ мѫжа, и къмъ жената, и къмъ дѣцата честенъ. Отъ твоето сърце ще блика любовь, и на всички сѫщества, които сѫ излѣзли отъ Бога, ще гледашъ, като на живи души, ще гледашъ съ чистъ погледъ нѣма да имашъ никаква задна мисъль. Това е Христовото учение, което всѣко-
га можемъ да приложимъ. Така ще бѣдемъ щастливи.

Този Господъ, който ни говори, Той не е отвѣнъ, Той е вътре въ насъ. Той ни говори, говори, говори. Страданията, мѫченията, нещастията, това сѫ истинскиятъ Божественъ езикъ. Страданията, това сѫ споредъ Божествения езикъ въздишките. И когато видя, че нѣкоя жена въздъхне, азъ не се смѣя тогава, но казвамъ: научила е едно нѣщо. А щомъ се засмѣе, казвамъ: ти още граматиката учишъ. Щомъ видя сълзите ѝ казвамъ: тя е на правата страна, тя чрѣзъ въздишки мисли. Казватъ: „Слабохарактерна е.“ Не, онѣзи,